

καὶ (εἰ)ναι καδῶς αὐτός λέγ(ει), τότε ἂς ἔχῃ ἄδ(ει)αν ἡ ἀφεντιάτου²¹ / νὰ κριδῆ εἰς τό Τεζαουραριάτο, εἰ δέ καί δέν σταδῆ νὰ τὴν²² / παρόρησιάση, τότε ἀπροφασίστως δέλ(ει) πλερώση τὸ χρέος²³ / του, κατὰ τὸ πρωτον Ντελιμπεράτο ὄλόκληρον, μαζύ καί μέ²⁴ / τὰ ἔξοδα ὅλα.

²⁵⁻³² / δωμᾶς βελλερᾶς νῦν προεστώς, Ἰωάν(νης) ἀδάμη, Πετκ(ος) Πετρ(ου) πρ [χ. Παλ. Δημητρίου], Ἰωάννης μαβρουδῆ, Κόνσταντήνος{A}Αρπασίς πρ, Παλαιολόγης Δημητρί(ου) δια τόν καπετάνον πρω, Δημήτρης Βόηκ(ου).

στ. 4-6 Η «προσταγή» αφορούσε, πιδανώς, την αναγκαστική εκτέλεση προηγουμένης αποφάσεως του Κριτηρίου κατά του εναγομένου (πρβλ. προηγούμενες σχετικές εγγραφές).

στ. 8-9 Άσκηση εφέσεως στο Θησαυροφυλάκιο της Τρανσυλβανίας και αδράνεια του εφεσιβάλλοντος. Υπονοείται κωλυσιεργία.

στ. 10-14 Νόμιμη κλήση, με διαταγή επιτροπής του Θησαυροφυλακίου, και μη εμφάνιση εφεσιβλήτου. Η διαταγή για την εκδίκαση της εφέσεως ήταν μεταγενέστερη της διαταγής για εκτέλεση, επομένως ανέστελλε την τελευταία.

στ. 15-19 Ένσταση του ενάγοντος (εφεσιβλήτου) να προσκομισθεί στο Κριτήριο από τον εναγόμενο (εκκαλούντα) η κλήση προς ζητήση της εφέσεως.

στ. 19-24 Διατακτικό: να προσκομίσει ο εναγόμενος την κλήση του Θησαυροφυλακίου για να συνεχισθεί εκεί η εκδίκαση της εφέσεως. Σε αντίδετη περίπτωση, καταδικάζεται να εκτελέσει την απόφαση του Κριτηρίου (αν. εγγρ. 66) και να καταβάλει τις δαπάνες στις οποίες υποβλήθηκε ο ενάγων.

108

1766/IV/5
χ. Θωμά Βελλερά

978/φ 52r
σχ. 107

Πρακτικό. Παρεμβολή του Θησαυροφύλακα της Τρανσυλβανίας σε διαφορά μεταξύ Σάξονα και μέλους της Κ.

// 1766 ἀπριλίου 5

²/ Μὲ ἔκραξεν ὁ ἔξελέντζιας τεζαουράριος ἀπὸ ταῖς 4 τοῦ ἀπριλίου³ / διὰ νὰ πηγένω (εἰ)ς τὴν ἔξελέντζιάν του τὸ ταχὺ ἦγουν (εἰ)ς ταῖς 5 τοῦ ἀπριλίου (εἰ)ς ταῖς⁴ / 7½ ὥραις τὸ ταχὺ. (εἰ)ς τὸ ὄποιον καὶ ἔτξη ἔγηνεν καὶ ἐπῆγα (εἰ)ς τὸν διωρισμένον⁵ / καιρὸν. ὅμως ἡ ἔξελέντζιά του ἔβαλεν τὸν σεκρετάριόν του ὄνομα Σερεκταϊ⁶ / ὧντας καὶ ὁ νίος τῆς ἔξελέντζιᾶς

του παρὸν | καὶ μοῦ (εἰ)πεν ὅτι ἐρχαμε(νος) ὁ σάσ(ος) νὰ τοῦ (εἰ)πῷ ὅτι⁷/ μὲ ἐπρόσταξεν | ἡ ἔξελεντζιά του νά τὸν στ(εί)λω ἐκ(εῖ) διὰ νὰ δεωρηθοῦν (εἰ)ς τὴν καμάραν.⁸/ καὶ οὕτως ἐπρόσταξεν καὶ τὸν ἴδιον Σοῦφραν διὰ νὰ στ(εί)λωμε ἵσταντζιαν πάραυδα⁹/ να τὴν δόσῃ μέσα καὶ ἔτζη δέλουν ἀποφασίσ(ει) τὶ λογίς νὰ γένη.

Καὶ ἔστω¹⁰/ (εἰ)ς ἐνδ(ει)ξιν.

¹¹/ δωμᾶς βελλερᾶς νῦν προεστὼς.

Η προσωπική παρεμβολή του Θησαυροφύλακα έγινε αστραπιαία –την επομένη της αποφάσεως του Κριτηρίου–, προφανώς με ενέργειες του εναγομένου-εκκαλούντος. Αυτός πιθανόν επεδίωκε να καλύψει την έλλειψη του εγγράφου που επεκαλέσθη και να αποφύγει την άμεση εξόφληση της οφειλής του.

στ. 8-9 Ο Θησαυροφύλακας ζητεί να του διαβιβασθεί η απόφαση του Κριτηρίου (εγγρ. 107), μέσω του εκκαλούντος, ώστε να αποφασίσει αν δα εκτελεσθεί η αρχική απόφαση του Κριτηρίου ή αν δα εκδικασθεί η έφεση, ανάλογα με τη χρονική προτεραιότητα των αιτήσεων.

109

1766/IV/5
χ. Δημήτρη Βόηκου

978/φ 52r
σχ. 101 επ., 115-116

Πρακτικό. Παροχή προδεσμίας για την εκτέλεση αποφάσεως.

¹²/ 1766 ἀπρηλήου 5

¹³/ Ἔπαρησιαστῇ δευτερῆ φορὰ ἡ ὁμολογη̄ τοῦ ἄρχων Βη¹⁴/λαντόες, καὶ ἐδόδη ἀκόμα διορήα 15 ἡμέρες καὶ νὰ ἔχῃ¹⁵/ νὰ τὰ πλερόση.

¹⁶⁻¹⁸/ χ(ατζή) πετρ(ου) λουκα, πέτκος πέτρ(ου) [χ.γρ.], γηάνης μαυρουδή [χ.γρ.], Δημήτρης Βόηκ(ου).

Το Κριτήριο κωλισιεργεί να διατάξει αναγκαστική εκτέλεση κατά του οφειλέτη I. Αδάμη, ἀνκαὶ είναι κατά πολὺ υπερήμερος (βλ. εγγρ. 101). Αυτό οφείλεται, προφανώς, στο γεγονός ότι αυτός έχει εις βάρος του και την απόφαση της εγγρ. 105 και το Κριτήριο δέλει να εξαντλήσει όλα τα περιδώρια επιεικείας προς τον Ιωάννη Αδάμη, ο οποίος ἦταν τότε το αρχαιότερο εν ενεργείᾳ τακτικό μέλος (70 περίπου ετών) και νοτάριος της Κ¹.

- I. Για τα ἔως τώρα γνωστά βιογραφικά στοιχεία και την πνευματική δραστηριότητά του βλ. Ath. E. Karathanassis, « Un lettré de la deuxième moitié

